

## 2. [KUROWY *ai*

### **kurowy, chorowy.**

*o prawdopodobnie jasne (tak w -owy).*

*pl G kurowych. ◇ A subst chorow(e).*

*Sł stp, Cn brak, Linde także XVIII w. chorowy.*

*Przymiotnik od „kur”, „chor” ‘miejsce w prezbiterium kościelnym’:*

*Wyrażenie: »drzwi kurowe« = drzwi prowadzące do chóru: A kiedy godziny spieuią wkorze tedy ma przidz przederzwij [!] choroue [zakonnica odbywająca pokutę] [...] ma pałtz na krzisz y liezetz. StatNorb 60v; [świece] zaráz po Procefsyey dwa koádiutorowie ftánawfzy v drzwi kurowych odbieráią. BzowRóż 112 (Linde).*

AK